

земенъ кжтъ, толкова по-студена и мъртва ви се струва неговата мрачна природа. Тукъ зимата е тъмна и мрачна: слънцето свѣти само по нѣколко часа на день. Пролѣтъта носи малко радостъ. Не се чува тукъ нито веселата пѣсенъ на чучулигата, нито чуруликането на ластовичката, върнали се отъ топлитѣ страни. Само зеленитѣ ливади изъ долините край южнитѣ брѣгове, които се миятъ отъ топлото Голфштромско течение, оживяватъ малко мъртвата картина.

Причината на печалния и беденъ изгледъ на Исландия се крие, може-би, не толкова въ суровия климатъ, колкото въ честитѣ изригвания на вулканитѣ; въ течения на 1000 години тамъ сж станали повече отъ 50 такива страшни изригвания, които сж опустошили съвършено острова.

Най-често изригва вулканътъ *Хекла*, разположенъ на южния край на Исландия, близо до морския брѣгъ. Страшното вулканично изригване въ 1766 год. покрило околността съ дебелъ пластъ отъ пепель и лава.

Въ 1845 год. отъ *Хекла* изригнала лава, която потекла като рѣка, дълга 25 клм.

Но най-гибелни и опустошителни сж онѣзи потоци отъ лава, които избликватъ направо отъ пукнатинитѣ, които прорѣзватъ Исландия. Тѣзи пукнатини сж дълги по нѣколко десетки километра и по цѣлата имъ дължина блика разтопена огнена маса. Това е цѣло море отъ лава, която поглъща и унищожава всичко, което се изпрѣчва на пътя ѝ.

Едно отъ най-страшнитѣ изригвания е станало въ 1783 год. Отъ вѣковенъ сънь се събудила грамадната пукнатина *Скаптаръ* въ Южна Исландия. Това изригване траяло три месеца. И двата потока лава (отъ дветѣ страни на пукнатината) има-